

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący)

SSN Leszek Bielecki (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania A. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą J. w
Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z udziałem zainteresowanej N. K.

o ubezpieczenia społeczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 20 maja 2021 r.,

zażaleń odwołującej się i zainteresowanej N. K. na postanowienie Sądu

Najwyższego - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych III Wydział

z dnia 24 listopada 2020 r., sygn. akt III UK 435/19,

odrzuca zażalenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 25 listopada 2020 r., III UK 435/19, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej odwołującej się A.S. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą J. w Ś., wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 27 marca 2019 r. w sprawie III AUa (...) oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z 17 września 2018 r. oddalającego jej odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 5 stycznia 2018 r., którą to organ rentowy stwierdził, że N.K. nie podlega

obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 8 maja 2017 r. jako jej pracownik.

Zażalenia na powyższe postanowienie, w imieniu A. S. oraz N. K., złożył profesjonalny pełnomocnik, zarzucając w nich naruszenie art. 45 ust. 1, art. 67 § 1 oraz art. 77 ust. 2 Konstytucji RP przez odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, „co powoduje, że skarga kasacyjna mimo jej oczywistej zasadności nie została w ogóle przez Sąd Najwyższy rozpoznana”. Wniósł o zastosowanie art. 8 ust. 1 i 2 Konstytucji RP i rozpoznanie skargi merytorycznie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Obydwa zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego są niedopuszczalne i jako takie podlegają odrzuceniu. W Kodeksie postępowania cywilnego wyczerpująco określono bowiem sytuacje, w których stronie służy prawo do wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego. Zgodnie z art. 394¹ k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje wyłącznie na postanowienia sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (§ 1), a ponadto - w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji (§ 2). Z przytoczonych przepisów wynika, że zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje wyłącznie na wyżej wymienione postanowienia sądu drugiej instancji, a takim przecież nie jest Sąd Najwyższy. Oznacza to, że przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie dopuszczają możliwości wnoszenia i rozpoznawania zażalenia na jakiekolwiek postanowienie Sądu Najwyższego. Taka droga zaskarżenia nie wynika również z przepisów rangi konstytucyjnej, ponieważ z Konstytucji RP wynika, że postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne (art. 176 ust. 1). Na gruncie takiej zasady konstytucyjnej, prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy jest zapewnione przez jej rozpoznanie w dwóch instancjach, a wyjątkowo także - w przypadkach przedmiotowo dopuszczalnych kasacji - w instancji kasacyjnej, jeżeli

przemawiają za tym okoliczności uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), których nie może rozstrzygać Sąd Najwyższy w przypadku niepodlegającego zaskarżeniu wcześniejszego postanowienia najwyższej instancji sądowej. Skoro postanowienie Sądu Najwyższego z 24 listopada 2020 r. odmawiające przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie podlega dalszemu zaskarżeniu - wyklucza to potrzebę, ale przede wszystkim procesową możliwość odnoszenia się przez Sąd Najwyższy do twierdzeń i zarzutów zawartych w rozpoznawanych niedopuszczalnych środkach zaskarżenia. Ponieważ wniesione zażalenia stanowiły nieprzewidziany w Kodeksie postępowania cywilnego procesowego środek zaskarżenia postanowienia Sądu Najwyższego, to podlegały one odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.